

Pozdrav ze Křtin

ročník 15.

2/2004

Milí poutníci a farníci!

Mnohé statistiky vypovídají o tom, že v naší vlasti se hlásí k náboženství jen asi polovina občanů. A tak se někdy dává našemu národu přívlastek: ateistický. A dokonce jsme v tomto ohledu na předním místě mezi evropskými státy. Takové zjištění nás může zneklidnit. Je skutečnost opravdu tak bolestná? Jsou naši lidé tolik vzdáleni Bohu?

Osobně tento názor nesdílím. Mám možnost se setkávat s mladými lidmi, zvláště před svatbou. Příprava nespočívá jen ve sdílení Božích pravd. Snoubenci mají možnost otevřít své srdce. Povědět svůj názor, své mínění. Mají své názory, ale nejsou Bohu vzdáleni, křesťanství jim není cizí. Podobně je tomu i při setkání s rodiči před křtem. Společné rozhovory přispívají ke vzájemnému obohacení. Jsou vděční za tento rozhovor, i když se před tím někdy zdráhali.

Podobné poznatky mám i při setkání s návštěvníky a obdivovateli naší mariánské svatyně. Jsou různého zaměření a orientace. A opět převážná část má blízko k Bohu. Proč tedy nevyplňují při sčítání lidu příslušnou kolonku, kde je uvedeno náboženství? Podle mínění některých tím vyjadřují svůj postoj k církvím a ne k Bohu. To nás, kteří se hlásíme k církvi, má vést k zamyšlení: jsme tomuto světu světlem, kvasem, jak o tom mluví Pán Ježíš?

Nejsme národ ateistů, ale národ s velkou svatováclavskou, cyrilometodějskou a mariánskou tradicí. Vzhůru srdce.

Prosme Matku boží, ať nám svým příkladem a přímlovou pomáhá, abychom byli apoštoly naší doby. Buďme lidmi dobré vůle, mějme rádi své spoluobčany, věřící i tak zvaně nevěřící. A především my, ctitelé Panny Marie.

Na tento úmysl i na vás všechny pamatuji u Matky Boží, která divy tvoří a žehnám

P. Tomáš Prnka

srpen 2/2004

*Uprostřed Moravského krasu,
kde Bůh uložil svou krásu,
tam leží tiché místo Křtiny,
tam žehná Maria, která nezná viny.*

(Jarmila Urbánková)

Hlavní pouť 30. května 2004

Letošní hlavní pouť byla obohacena účastí apoštolského nuncia arcibiskupa Diego Causero. Byla to jeho první pouť v České republice. Do naší farní kroniky poznamenal: Jsem velmi vděčen za pozvání a za to, že jsem mohl slavit svátky svatodušní u trůnu Křtinské Madony, zvané Perla Moravy. Zapůsobila na mě velká zbožnost a účast tolika poutníků. „Mladá fronta Dnes“ přinesla následující zprávu: Na přivítanou před začátkem bohoslužby dostal od křtinských věřících kytici bílých lilií. „Kromě toho, že si při této bohoslužbě vzpomeneme na Svatého Otce, budeme se také modlit za všechny, co vedou církve v České republice. A také za ty, kdo vládou. Protože Duch svatý dává jednotu, moudrost a pochopení“, přiblížil úmysl slavnostního setkání.

Křtinský chrám byl už před začátkem plný k prasknutí. Někteří poutníci, kteří velký zájem o apoštolského nuncia očekávali, si rozdělali skládací sedačky, které si na bohoslužbu přivezli.

V kázání připomněl apoštolský nuncijs lidem tísnícím se v chrámu, poselství biskupů z osmi zemí střední Evropy, kteří se sešli na pouti v Rakousku, aby sestavili priority pro křesťanský život v dnešní době.

„Nezůstávejte stranou ve chvíli, kdy se tvoří společná budoucnost evropských národů“, vyzval papežský velvyslanec věřící. Kromě toho jim doporučil, aby se dál modlili, aby dodržovali neděle jako svátky, kdy se nepracuje a lidé se naplno věnují odpočinku, rodině, přátelům. A také tomu, co přináší radost do života. „Ať jsou křesťané také přáteli života ve všech jeho fázích, života dosud nenarozeného, rozvinutého i postiženého, života pozemského i věčného. Tento život je dnes ohrožen, zvláště na jeho začátku a konci“, dodal apoštolský nuncijs.

Návštěvou Křtin nový papežský nuncijs zachoval tradici návštěv z Vatikánu e křtinském chrámu. Pravidelně od roku 1992 navštěvovali Křtiny i jeho předchůdci. Giovanni Coppa navštívil Křtiny desetkrát, nuncijs arcibiskup Erwin Ender jednou.

Jako památku na tento den darovali křtinští nuncijsi obrovské perníkové srdce s nápisem ze Křtin.

Apoštolský nuncijs poslal dodatečně ještě děkovný dopis.

Důstojný otče,

Rád bych Vám ještě jednou poděkoval za pozvání a vřelé přijetí na Vašem poutním místě ve Křtinách. Byl to velmi krásný den. Váš poutní kostel je velmi krásný a účast věřících na liturgii byla opravdu hojná.

Kéž Panna Maria Křtinská žehná Vaši pastorační službě. Jsem rovněž vděčný za účast ostatních důležitých osob na mši svaté.

Se srdečným pozdravem

Diego Causero v.r.
apoštolský nuncijs

srpen 2/2004

Z farní kroniky

S radostí a duchovními zážitky z tohoto překrásného místa - perly Moravy - se budu vracet do Věčného města, abych tam všem vyřídil, že zde ve Křtinách žije naplno křesťanská víra a láska k Panně Marii.

S díky za pozvání

*Pavel Jajtner
velvyslanec České republiky při Svatém Stolci ve Vatikánu
Na Hod Boží svatodušní, 30. května L.P. 2004*

Pout' z farnosti Kyjov 8. května 2004

Opět po roce jsme se vydali z Kyjova k Panně Marii do Křtin. Když jsme ráno vyjeli, doprovázela nás velmi hustá mlha. Během cesty jsme se společně modlili a zpívali mariánské písně. Tak nám cesta ubíhala a netrvalo dlouho a sluníčko se začalo na nás usmívat. Když jsme přijeli na místo, vstoupili jsme do velkolepého chrámu. Dostalo se nám od místního duchovního správce, který zde slouží již řadu let, srdečného přivítání. Také se nám obětavě věnoval. Byla možnost přijat svátost smíření. Následovala mše svatá. Seznámili jsme se s historií a významem zdejšího poutního místa. Shromáždili jsme se na farním dvoře, vypili skleničku dobrého vína, které jsme přivezli. Sdělili jsme si navzájem své radosti i těžkosti. Prohlédli jsme si i galerii uměleckých předmětů, která je umístěna pod hlavním schodištěm. Od Panny Marie Křtinské jsme odcházeli s vděčností, povzbuzení a potěšení. Dá-li Bůh, rádi přijedeme opět.

Zaslali farníci z Kyjova

Orelská pout' 6. června 2004

Ani letos nebyla přerušena tradice v organizování župního dne ve Křtinách a Bukovině. Křtinská Panna Maria otevřela náruč průvodu orlic a orlů, příznivců i přátel a za hudebního doprovodu krojované kapely „Dambořanka“ je všechny přijala ve své svatyni k bohoslužbám. Celebrant - duchovní rádce župy dr. Jana Sedláka - přivítal čelné představitele Orla a všechny poutníky shromážděné ve svatyni. Jeho homilie, jak již to máme zažité, si našla cestu ke všem i ke každému jednotlivě, takže jsme po bohoslužbě odcházeli povzbuzení do dalších všedních dnů.

Odpoledním blokem programu bylo společenské setkání v župním sportovním areálu Bukovina. Tam uvítal a pozdravil účastníky starosta Orla a poslanec parlamentu České republiky, bratr Ladislav Šustr. Po týdenních úpravách střediska bylo možné uspořádání sportovních her pro ty nejmenší a zároveň poskytnutí pohostinství pro všechny návštěvníky. Po vyhodnocení soutěžících udělením příslušných cen a odměn, se se všemi krátkou pobožností a požehnáním rozloučil P. Tomáš Prnka.

Ať nás provází požehnání Matky Boží Křtinské do setkání v roce 2005.

Zapsal Alois Müller, sekretář župy

srpen 2/2004

Měsíc květen byl ve znamení četných a velmi navštívených poutí. 1. května jsme slavili 1. mariánskou sobotu. Vedli ji františkáni a poutníci z Brna-Husovic. Ohlas velmi příznivý, velká spokojenost. Díky.

Následující den, v neděli, jsme postoupili o krůček v desetileté přípravě na velké křtinské jubileum, osmisté výročí zjevení Panny Marie Křtinské. V bukovinském kostele byla májová pobožnost, následoval průvod ke kapliče zjevení. Známým „Voláním k Matce Boží“, recitacemi dětí a společným zpěvem poutní písně „Pozastav se poutníčku, chci ti zpívat. O matičce svatokřtinské vypravovati. Jak svůj počátek vzala, křtinská Panna Maria, nejkrásnější, nejčistější, Matička milá.“

O pouti brněnské mládeže píše jedna z vedoucích, Jana: „Tak jsem se vypravila v sobotu na pouť... dobrý deň... jó napot... dzieň dobry... head aega... uz redžanos... laba diena... dober dan... bongu... jasan ozývalo se ze tří stran lomu, kde proběhlo zahájení již deváté Poutě brněnské mládeže do Křtin. Organizátoři nás letos vítali rovnou v devíti jazycích. A víte proč?

Letošní 8. květen byla totiž ve znamení vstupu České republiky společně s devíti dalšími zeměmi do Evropské unie. Zařadili mě do jedné z devíti skupinek, do Malty. Docela se mi tam líbilo. Po cestě jsme měli dva úkoly. Za prvé připravit si představení své země (Malty) ostatním v programu ve Křtinách a pak černým uhlem zvětšit jakýsi kousek obrázku na A4. To jsem nejprve nepochopila, ale usoudila jsem, že bude moudré se nechat překvapit. Hm... a stálo to za to. Devět vybraných poskládalo po příchodu do kostela v krátké adoraci všechny A4 dohromady. A hádejte, co vzniklo? Je to lehké! No přece tvář Krista! Elpisáci se totiž při přípravě řídili i mottem sv. Otce pro tento rok: b „Chceme vidět Krista.“ A tak jsme ho konečně uviděli! Nevěříte? Zajedťte se do Křtin podívat, plátno s tváří tam bude vystavené celý rok.

Musím přiznat, že mě celá akce dost překvapila, dokonce, dle předpovědi počasí na Nově, mělo celý den lít jako z konve. Představte si - nic, ani kapka. A to ani v kropence, když jsme vycházeli po mši sv. z kostela.

/Poznámka: V našem kostele máme neuvěřitelných jedenáct kropenek. Je možné že při doplňování se na některou zapomnělo. Někdy dokonce při větším počtu návštěvníků i během krátké doby nezbude ve frekventované kropence ani kapka./

Následující den, v neděli 9. května, následovala hasičská pouť. O ní nám napsala Marie Anna Urdi:

„Podívej, je blankytně modrá obloha bez jediného mráčku“, povídám svému muži, který připravuje ranní kávu ke snídani. Otevírám okno a cítím vlahý májový vzduch. Pršet přestalo a Bůh nám nabízí slunný den. Zvenku je slyšet zpěv ptáčků a nad lesy krouží párek mladých jestřábů. Listí stromů a keřů se halí do příjemné zelené barvy v mnoha odstínech. Květiny na zahradě rozvíjejí naplno svou pestrobarevnou krásu a naplňují srdce radostí.

„Je měsíc máj, lásky čas“, jak říká básník K. H. Mácha ve svých verších. Ale v máji také a to právě dnes je sv. Floriána. Píše se rok 2004, hasiči slaví svůj svátek. Svatý Florián je jejich patronem. U toho musím být. Musím zjistit, koho že si to ti hasiči vzali za patrona. Moc o něm nevím, ale dnes budu zase o něco chytřejší, povídám si sama pro sebe.

srpen 2/2004

Přijíždíme do Křtin ke kostelu Panny Marie. Zaparkujeme naši dodávku a jdeme se na tu slávu podívat. U dvou historických hasičských vozů, jednoho z roku 1892 na ruční pohon a u druhého z roku 1924 na motorový pohon, postává několik dobrovolných hasičů. Na obou vozech je patrná velmi pečlivá údržba. Jsou pro dnešní den umístěny před místní poštou. Stojí zatím osamoceny, než k nim po průvodě přibudou další tři. Zamířím k mládencům v hasičských uniformách a jednoho z nich zpovídám. Prozrazuje mi ochotně všechno, co o této historické technice ví a usmívá se. Je rád, že se může s někým podělit o své znalosti. Poděkuji za informace a prohlížím si pět nejmodernějších hydrantů, které jsou vystaveny před vozy.

Přesunujeme se ke kostelu. Postáváme na schodech kostela a pozorujeme tu slávu, se kterou přijíždí hasičské sbory se svými vozy. V čele průvodu pochodují mažoretky v červenobílých sukýnkách a blůžkách. Za nimi jdou muzikanti z Jedovnic a pěkně hrají do kroku. Mají na sobě bílé košile a modré vesty. Je na ně příjemný pohled. V průvodu vidíme zástupce dobrovolných hasičů všech okolních vesnic. Každý vede svoji skupinu pod svojí zástavou. Celkem tu máme 22 hasičských sborů. Průvod pomalu míří ke kostelu. Vpředu jedou historické vozy s koňským zápřahem. Za nimi pak modernější technika. Je jich pěkná řádka. Počítám hasiče a nemohu se dopočítat. Pak to vzdám a raději se ptám pořadatele. Je jich přesně 240. Do kostela vchází za doprovodu Bivojanky představitelé sborů se svými zástavami a zastavují se před hlavním oltářem, který je bohatě ozdoben květinami. Vedle oltáře stojí velký dřevěný kříž. Na něm je připevněno plátno s tváří Ježíše Krista. Přinesla ho sem den předtím brněnská mládež. Za zvuku církevní písně přichází Otec Tomáš Prnka a začíná sloužit mši svatou, ve které nejprve přivítá všechny přítomné a vzácné hosty. Kázání je o svatém Floriánovi, od jehož mučednické smrti letos uplynulo 1700 roků.

Po mši svaté předvedli hasiči několik ukázek. Představili nám historický hasičský vůz z Vilémovic na ruční pohon. Potom hasiči zapálili slámu a do vahadel se opřelo 6mužů. Z každé strany tři. Pumpovali vodu přes ruční pístovou pumpu do hadic a tak ukázali, jak se hasilo v dávných dobách. Zvládnout celou situaci a uhasit požár v tehdejší době muselo dát hasičům zabrat. Další ukázkou byla simulovaná havárie osobního auta a nasazení nejmodernější techniky při vyprošťování zraněných osob z auta a s následným zapálením a uhašením auta. Vše s mikrofonem v ruce provázal reportér v hasičské uniformě.

Velkou zásluhu na organizování celé akce měl starosta z Kanic. Kapela Bivojanka, která pout' doprovázela příjemnou hudbou, zahrála i na závěr několik moravských písniček a to se již všichni poutníci spokojeně rozcházeli do svých domovů.

Ke 100. výročí úmrtí Antonína Dvořáka a 150. výročí narození Leoše Janáčka pořádáme v neděli 12. září 2004 v 18.00hodin v našem mariánském kostele duchovní koncert. Program: Antonín Dvořák: TeDeum a Leoš Janáček: Glagolská mše. Očekáváme asi 160 účinkujících zpěváků a hudebníků. Více na plakátech a v tisku. Srdečně zveme. Vstupné dobrovolné.

srpen 2/2004

Pout' z Němčic a Hrušky (napsala Ludmila Rudyková)

Vyjeli jsme ve 4.55 z Hrušky a v 5.00 z Němčic n/H autobusem do Lulče. Tam nás očekávala šestičlenná dechovka, která nás – 46 poutníků - doprovázela cestou přes vesnici. Obávaný račický kopec jsme my - rovináři - zdárně zdolali a nad ním v lese u kříže byla první svačtinová zastávka. Tam nás několik opozdílů doběhlo nebo se nechalo dovézt. V Bukovince u kapličky zjevení Panny Marie vítáme nové poutníky, tento rok to byla tři děvčata a jeden chlapec (šli s námi poprvé). Zde jsme se také pomodlili za poutníky, kteří nás předešli na věčnost a za ty, kteří nás do Křtin vodívali. Za vyzvánění zvonů vcházíme do kostela v Bukovince ke krátké adoraci. To již máme téměř čtyři hodiny chůze za sebou, proto v místní hospůdce doplníme tekutiny, odpočineme nohám a vydáváme se na cestu přes Bukovinu, pole a lesy za vytouženým cílem. V poledne krátké posezení nad Křtinami, pozdravení svatého kříže a pomalu sestupujeme. Naskýtá se nám nejkrásnější pohled na vesnici v údolí a na křtinský chrám.

Pocit radosti, vděčnosti i dojetí nás doprovází do svatyně. Ještě se k nám připojují poutníci, kteří přijeli autobusem až do Křtin. Zvony zvoní a duchovní správce sestupuje ze schodů, aby nás přivítal. „Maria, Matičko, my jdeme k tobě, přimluv se k Synáčku, prosíme Tebe“, rozléhá se náš zpěv. Královna nebe i země, držíc na rukou Spasitele, vítá svého poutníčka. Ke každému promlouvá svým pohledem a ten, kdo otevře své srdce, naplní nejvyšším dobrem, svým Synem. Dříve, než se ubytujeme, zpíváme Matce Boží slavný růženec. /růženec radostný, světla a bolestný jsme se pomodlili cestou./. Máme rádi tento zpívaný růženec, kdy padesát zdrávasů začínají muži a ženy odpovídají.

Po chvíli volna se opět scházíme u oltáře a začínáme pobožnost Křížové cesty. V ambitech u obrazů rozjímáme o utrpení našeho Pána, modlíme se na úmysl svatého Otce a vcházíme do kaple svaté Anny. Zde zpíváme oblíbené poutní písně a pamatujeme na kněze, kteří nás k Bohu vedli, na P. Josefa Šenkyříka a P. Ferdinanda Bílka. Dali jsme za ně sloužit mše svaté. Ještě než začne večerní bohoslužba, máme čas na modlitbu na schodech a na přijetí svátosti smíření. Dlouho budeme vzpomínat na vrchol celého dne, na mši svatou, kterou s nádherným kázáním a s velkou úctou i láskou sloužil P. Marcel Javora, který přivedl poutníky z Vysočan. Ještě než se rozloučíme s těmi, kteří večer odjíždějí domů, zpíváme s křenovickými poutníky jejich tradiční „Dobrou noc, Maria“.

V neděli je mše svatá již v 6.30, po ní snídaně a loučení od obrázků v ambitech. Asi dvacet poutníků se vydává zpět tou cestou, kterou včera přišli. Nejhorší úsek je po obědě z Račic do Lulče. U kapličky v Račicích zpíváme a modlíme se za duše v očištění, na kopci u hřbitova se četla báseň o našem putování, kterou výstižně složil náš muzikant, pan Pospíšil z Lulče. Pokračujeme v cestě a vroucí modlitbou za nové a svaté kněze, lurdskou písní voláme k nebi a šťastni nasloucháme odpověď z lesů a strání, kdy se k nám ozývá „Ave, ave, ave Maria“. Táhlé stoupání přes Nemojany do Lulče nám pomáhá zdolat bolestný růženec. Vlakem odjíždíme do Němčic, kde nás očekává náš duchovní otec spolu s farníky. Přes Němčice do kostela jsou to ještě tři písně, potom v kostele závěrečné svátostné požehnání.

Na závěr chci poděkovat - Bohu, že nám dal Křtiny, Matce Boží za přání přicházet za ní v procesí a všem, kteří absolvovali obě cesty po vlastních nohou. Nejstarší byla paní Anežka Hrabalová – 75 roků, chodí od pěti roků a nejmladší Katuška Rudyková – pět a půl roku - šla

srpen 2/2004

obě cesty již po třetí. Také všem, kteří přijeli autobusem nebo auty a nezapomínají na naši nebeskou Matku. Zvláště chci poděkovat křtinským rodinám za obětavé a laskavé přijetí nás putujících. Nechť i duchovního správce P. Tomáše Prnku bohatě odmění Bůh.

Zvonohra

Pondělí 12. července 2004 bude zapsáno v historii našeho poutního místa. Zvonařský mistr Petr Manoušek (jeho rod pochází z naší farnosti) přivezl 15 nových zvonů určených pro křtinskou zvonohru. Zvonohra bude unikátem nejen u nás, ale i daleko za hranicemi.

Zvony byly ulity v Astenu v Holandsku. Původně se začalo s výrobou ve zvonárně v Praze-Zbraslavi. Při povodni, kdy voda dosahovala v dílně výše přes čtyři metry, vzaly za své již připravené modely. Proto se odlišit přesunulo až do Holandska.

Zvony jsou zatím umístěny v kostele pod kazatelnou. Je možné poslechnout hlas pěti vpředu umístěných zvonů a to klepnutím dřevěným kladívkem (je přiloženo) na spodní hranu zvonu.

V současné době se připravuje zvonice, stolice pro zvony. S největší pravděpodobností bude umístěna v zadním ambítě, který je nezasklenými mřížemi otevřen do náměstí. Tak bude možné zvony nejen slyšet, ale i vidět. Do programu budou zařazeny duchovní písně, především mariánské, ale i jiné. Postupně se budou přidávat další, program pojme až tisíc písní. Bude možnost připojit zvonohru i na klávesnici.

Je třeba připomenout, že dvanáct zvonů má již své dárce. Nedávno přišli manželé až z Čech a rozhodli se uhradit zvon „Marek“, vána 99 kg, cena i s DPH 105.910,- Kč. V současné době se projednává možnost sponzorovat zvon „Lukáš“ - váha 85 kg, cena 88.060,- Kč.

Zbývají dva zvony: „Barbora“, váha 192 kg, cena 143.990,- Kč. A zvon „Matouš“, váha 115 kg, cena 113.050,- Kč. V ceně zvonů je započítáno jak DPH, tak i příslušné zařízení. Zvonová stolice se bude platit zvlášť.

Je třeba ocenit, s jakým nadšením je zvonohra očekávána a s jakou ochotností a obětavostí věnují své dary. Nejsme tedy jen lidem konzumním, ale štědrým a obětavým. Jsme vděční i zvonáři Petru Manouškovi, že nás neuhání s úhradou.

Termín žehnání zvonohry a zahájení bude včas oznámen.

Za všechny Vaše modlitby, pozdravy, za Vaši přízeň a dary upřímně Pán Bůh zaplatí! Stále na Vás pamatujeme u trůnu Panny Marie Křtinské. Své dary můžete posílat na náš běžný účet u ČSBlansko č. 1361998309/0800.

Pokračujeme v pobožnosti 1.mariánských sobot: **4. září** přijedou poutníci z farnosti Čejkovice i se svým duchovním otcem. Na **2. října** jsou ohlášení farníci z Moravských Prus, Švábenic a okolí. **6. listopadu** očekáváme kněze a farníky z Brna - Králova Pole. Poslední letošní pobožnost bude **4. prosince** spojena s mikulášskou nadílkou pro děti. Povede děkan P. Pavel Kopecký z Letovic. Pořad tradiční: začínáme v 15.30.

V novém kostele v Březině pokračují fatimské pobožnosti. Začínáme v 17.30. 13. září pobožnost povede P. Václav Novák a 13.10. novoříšský opat Marián Kosík.

Tištín - poslal František Dostál, bohoslovec

Již dávno je tomu, co farníci z Tištína chodili na pouť do Křtin. Ale co je přimělo k tomu, že se před dvěma lety zasvětili u trůnu Panny Marie Křtinské a slíbili, že každý rok budou k Ní přicházet? Nejspíš to bylo v roce 1803, kdy nejen rolníky sužovaly deště. Když se toho roku vraceli ze Křtin, byla velká průtrž mračen a kroupy. Proto poutníci prosili Pannu Marii, aby uchránila naši obec od hrozící povodně a zničení úrody. Jejich prosba byla vyslyšena a když se vrátili do obce, zjistili, že déšť a kroupy se Tištínu vyhnuly. O tom, že Hanáci nezapomínají, svědčí rok 1804, kdy se celá obec zasvětila pod ochranný plášť Panny Marie Křtinské. Slíbili, že budou putovat každoročně k Panně Marii, z každého domu alespoň jeden. Tak to znám z vyprávění dlouholetého průvodce našich farníků při pouti pana Jakuba Krejsy. Ten mně tento úkol předal v roce 2000.

Letos jsme vykonali dvoustou zásvětnou pouť. Po zahájení pouti v chrámu Páně sv. Petra a Pavla v Tištíně nás autobusy odvezly ke křtinskému koupališti, odkud jsme šli procesím za doprovodu hudby.

Na důkaz naší vděčnosti, že nad námi drží Panna Maria stále plášť své ochrany, jsme za farnost Tištín přinesli dvě svíce (za obec Tištín s reliéfem farního kostela a za obec Koválovice s reliéfem filiálního kostela sv. Antonína Paduánského s kapličkou sv. Dominika). Obnovili jsme zasvěcení a věříme, že nás Panna Maria neopustí a i v dalších letech, kdy k ní budeme putovat, bude nám vyprošovat vše potřebné.

Připutovali s námi i farníci z Nezamyslic, přinesli sebou opravenou sochu poutní Panny Marie, kterou P. Miroslav Hřib slavnostně korunoval.

V 9.00 sloužil P. Miroslav mši svatou za všechny živé i zemřelé poutníky. V 13.30 jsme si vykonali pobožnost Křížové cesty a krátce jsme se pomodlili v kapli sv. Anny. Průvodem jsme se vrátili k hlavnímu oltáři, kde následovalo svátostné požehnání. S námi se rozloučil místní duchovní správce P. Tomáš Prnka. Začali jsme zpívat tradiční píseň „Již se blíží ta hodina“, při které náš pohled směřuje na milostnou sochu a my pozpátku odcházíme z kostela.

Poutní místo - poutní můžeme odvozovat i od slova „pouto“ a má vyjadřovat naše spojení s tím místem, které nedokáže nic přetrhnout. Všem, kdo rádi putujete do Křtin, přeji, aby u ní to pouto navázali a rádi k ní putovali jako já. „Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc, když se chystá na svatou pouť.“ (Žm 84.6).

V neděli 29. srpna 2004 požehnáme Radostnou cestu se sedmi kapličkami ke cti Panny Marie Sedmiradostné. Vyjdeme z kostela ve 14.00. Slavnost obohatí trubači ŠLPKřtiny. Srdečně zveme.

*V těchto dnech vychází náš tradiční **nástěnný kalendář na rok 2005**.
Cena jako jiná léta 10,- Kč. Příležitostně při pouti si jej můžete zakoupit
pro sebe i pro svoje známé.*

---

*Vydává Římskokatolická farnost Křtiny, PSC 67905, č.t. 516439 189
Odpovídá P. Tomáš Prnka, r.č. ČRE1143*